

κι' εὐθείας ἐγειρόμενον τοὺς ἄλλους καταρρίψαι
καὶ τῶν ἀδικῶν κεφαλὰς πατάξαι καὶ συντρίψαι.

Ἔγνετε καὶ Καράπαυλον, τὸν ἐν δικαιοῖς χαίροντα,
καὶ δικαστῶν προδικασμοὺς εἰς τὸ Παλάτι φέροντα,
μετανοοῦντα δ' ὕστερον καὶ τούτους ἀναβάλλοντα
καὶ τὸν ἀναβαλλόμενον ἰστοῦς ἀπορῶντας ψάλλοντα,
καὶ νέα διατάγματα προδικασμῶν σκαρόνοντα
καὶ πρὸς πάντας τρίγοντα κι' ἀσθαινοντα κι' ἰδρώνοντα,
πλὴν πάλιν ἀναβάλλοντα καὶ πάλιν ἐπιστρέφοντα
κι' ἀνοπομόνους δικαστὰς μ' ἰλιπίδας ὑποτρέφοντα.

Ἔγνετε καὶ Καράπαυλον, ἄνδρα μπαρμπετοφόρον,
τῶν καταδικῶν ἀγκυραν καὶ δεσμοτῶν ἀπόρον,
τὸν ἐν ἡμέραις Πασγαλιῆς διαμὰ καὶ κρῖκους λύοντα
τῶν χρεωστῶν τοῦ Κεντρικοῦ μὴ ζῆλον λαοσώστην,
κάκινους πάλιν ἐν εἰρκταῖς μετὰ τὸ Πάσχα κλιόνοντα,
χωρὶς νὰ κλείηη κι' ἴκασον τῆς Μιχαλοῦς χρεωστῆν.

Οὗτος πρὸ πάσης φυλακῆς
ὡς θεηγόρος Ἀββακούμ
πρὸς τοὺς νησιούοντας γλυκὺς
ὑπόσχεται ραχὰτ-λουκούμ.

Τὸν κύματι θαλάσσης βουτήσαντα Κυθῆριον,
τὸν φωτοδότην Στάνη, Παιδείας μεγαθήριον,
ὄρων ὁ Καββαδίας πρὸς ὕδωρ κατεργόμενον
κι' ἴπῳ τῶν κυμάτων ὡς Τρίτωνα νηγόμενον,
τῷ ρόβῳ συνεσχέθη, πλὴν βλέπων ἐς σωθίντα,
Δισπότη μου κι' αὐθίντα,
περιγαρῆς ἰδοὺ τὸ θαῦμα σου κηρτότων :
«δοῦκα τῇ δικαιοῖσι τοῦ δούτου τῶν ἀδούτων».

Ἔγνομεν ἐς, Κυθῆρις,
λογιωτάτων Σείρις,
οὐ γὰρ τῶν σπόγγων ἀλιεῖς καὶ τῆς θαλάσσης δούτας
ἀργατικῶν ἀνείδεις μαρμάρων τιγωνορτίτας,

Φ. — Χριστὸς ἀνέστη, βρε παιδιὰ... πηγαίνω νὰ γλυτώσω
καὶ δὲν ἀνὰ τὸ Σύνταγμα ὅτι σωθῆλα νὰ τὸ ψῆσω.